

til

Lov om ændring af borgerlig straffelov og lov om rettens pleje

(Voldtægt, røveri og brandstiftelse)

Ny paragraf

2) Før § 2 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1980, som ændret ved lov nr. 252 af 16. juni 1980, foretages følgende ændring:

§ 687, stk. 1, litra b, affattes således:

»b) Sager om overtrædelse af straffelovens §§ 181, stk. 1 og 2, 216, stk. 1, 221, 222, stk. 1, 224, jfr. 216, stk. 1, 221 og 222, stk. 1, 225, jfr. 216, stk. 1, og 222, stk. 1, 238 og 288, stk. ...«

Bemærkninger

Ved ændringsforslagene sikres det, at de pågældende straffelovsovertrædelser fortsat behandles som nævningsager, uanset at strafferammen i § 181, stk. 1, § 216, stk. 1, og § 288, stk. 1, nedsættes til 6 år.

I § 221 og § 222, stk. 1, var strafferammen i forvejen 6 år, men det er fundet mest logisk at underkaste disse sager samme behandling, da de i indhold er nært beslægtede med de øvrige.

Sager efter § 238 er i forvejen underkastet nævningsbehandling, skønt strafferammen er 4 år. Der sker ingen ændring heri.

Forslagsstillerne er modstandere af, at nævningeinstitutionen udhules. I justitsministerens motivering for de ændrede strafferammer indgår, at der blot er tale om en tilpasning til de faktisk udmålte straffe. I den henseende forbliver forholdene altså uændrede. Der er således ikke heri nogen svækkelse af den hidtidige begrundelse for, at disse sager skal behandles som nævningsager.

Derimod har det argument været fremme i den offentlige debat, at specielt voldtægtssager skulle unddrages nævningsbehandling, fordi der for ofte sker frifindelse. Et sådant argument er efter forslagsstillernes mening ganske uantageligt. Kønsfrihedsforbrydelser er afskyelige og skal bekæmpes stærkt, men

uden at der sker en tilsidesættelse af retssikkerhedshensyn. Er der rimelig tvivl om en tiltalts skyld, bør vedkommende frifindes uanset forbrydelsens karakter, og skulle nævningeinstitutionen i højere grad end de juridiske dommere leve op til denne grundsætning, bør dette i hvert fald ikke kunne bruges til at få den afskaffet eller indskrænket.

Ved ændringsforslaget undgås det i øvrigt, at sager efter forskellige stykker i §§ 181, 216, 222 og 288 skal behandles forskelligt.

Ud fra nævningeinstitutionens begrundelse ville forslagsstillerne finde det rigtigt at foretage en generel nedsættelse af strafferammegrænsen for nævningsbehandling til 6 år. Ifølge justitsministeriets besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 2 giver kriminalstatistikken imidlertid ikke mulighed for noget præcist skøn over, hvor stor en forøgelse af antallet af nævningsager dette ville medføre. Det anføres, at det »helt skønsmæssigt måske kan antages, at der i 1977 blev domfældt ca. 400 og i 1978 ca. 600 personer efter de nævnte (6 års-) bestemmelser«, men det siges også, at man ikke af statistikken kan se, hvor mange af disse sager der er behandlet som tilståelsessager og hvor mange der er behandlet som domsmandssager.

På baggrund af denne usikkerhed om omfanget skal forslagsstillerne afstå fra på nuværende tidspunkt at foreslå en generel ændring af strafferammegrænsen.

Nærværende forslag vil kun medføre en yderst begrænset forøgelse af antallet af nævningsager sammenlignet med de hidtil gældende regler.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 13 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

13) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje.

[Af Aase Olesen (RV) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 168. Fremsat 6/2 81. Første behandling 27/2 81. Betænkning 8/5 81).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.